

Retsplejerådet finder, at det vil være en væsentlig forudsætning for en vellykket retsmægling, at parterne selv har afgørende indflydelse på forløbet af mæglingen. Forløbet af en retsmægling bør derfor efter Retsplejerådets opfattelse i vidt omfang overlades til aftale mellem retsmægleren og parterne i den enkelte retsmægling. Retsplejerådet peger dog på en række forhold, som efter rådets opfattelse bør være udgangspunktet under en retsmægling, medmindre parterne aftaler noget andet.

Retsplejerådet foreslår, at retsmægleren skal kunne holde møder med parterne både samlet og hver for sig, idet der under forsøgsordningen har været positive erfaringer med at kunne holde særskilte møder. Med forslaget tydeliggøres det endvidere, at retsmægling foregår uden for retsmøder og adskiller sig fra traditionel forligsmægling ved domstolene. Retsplejerådet anfører, at det i det enkelte tilfælde, hvor der afholdes separate møder, bør aftales, hvilke informationer retsmægleren kan viderebringe til den anden part.

For at opnå en succesfuld retsmægling bør parterne efter Retsplejerådets opfattelse møde personligt under retsmæglingen, medmindre andet aftales. Hvis en part er en juridisk person, finder Retsplejerådet tilsvarende, at parten under retsmæglingen bør være repræsenteret af en eller flere personer, der kender sagen, og som er bemyndiget til at føre forhandlinger og indgå forlig på selskabets vegne, medmindre andet aftales i forbindelse med fastlæggelsen af det enkelte møde. Parternes eventuelle advokater bør efter Retsplejerådets opfattelse kunne deltage i møder, hvor deres klient deltager, medmindre andet aftales i forbindelse med fastlæggelsen af det enkelte møde.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør det være op til retsmægleren i samråd med parterne at fastlægge, hvordan sagen skal oplyses under retsmæglingen, herunder ved forklaringer fra sagens parter og ved dokumenter. Tredjemand, f.eks. en person med særlig sagkundskab inden for det område som konflikten vedrører, bør kunne deltage i retsmægling i det omfang, retsmægleren, parterne og den pågældende tredjemand er enige herom. Det må i givet fald aftales nærmere, hvad tredjemand skal udtale sig om, og på hvilken måde det skal ske.

Efter Retsplejerådets opfattelse er et af de væsentligste kendetegn ved (rets)mægling, at det, som foregår under mæglingen, er fortroligt, medmindre parterne aftaler noget andet. Retsplejerådet foreslår en udtrykkelig lovbestemmelse herom.

Hvis en oplysning i øvrigt er offentligt tilgængelig, bør det forhold, at oplysningen indgår i en retsmæg-

ling, dog efter Retsplejerådets opfattelse ikke medføre, at oplysningen herved bliver fortrolig. Retsplejerådet foreslår derfor en bestemmelse, der fastslår, at oplysninger, der i øvrigt er offentligt tilgængelige, ikke er omfattet af retsmæglingens fortrolighed.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør den part, der fremkommer med en oplysning under en retsmægling – og derved har rådighed over, om oplysningen skal indgå med den virkning, at den bliver »fortrolighedsstempleet« – selv kunne give afkald på denne fortrolighed. Retsplejerådet foreslår derfor en bestemmelse om, at retsmæglingens fortrolighed ikke er til hinder for, at en part kan videregive en oplysning, som hidrører fra parten selv. Retsplejerådet bemærker dog, at adgangen til videregivelse af oplysninger kan være begrænset af tavshedspligt efter anden lovgivning, og sådanne andre regler bør efter Retsplejerådets opfattelse fortsat gælde ved siden af den foreslåede regel.

Retsplejerådet foreslår endvidere, at videregivelse af fortrolige oplysninger fra retsmæglingen kan ske, hvis det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives.

Retsplejerådet anfører, at den foreslåede bestemmelse om retsmæglingens fortrolighed også indebærer, at en tredjemand, der deltager i retsmøglingsmøder, har tavshedspligt, således at tredjemanden som udgangspunkt ikke må videregive oplysninger fra retsmæglingen, medmindre andet aftales, eller oplysningerne i øvrigt er offentligt tilgængelige. Retsplejerådet finder, at de undtagelser til forbuddet mod at videregive fortrolige oplysninger, der som nævnt ovenfor foreslås for parterne, ligeledes bør finde anvendelse med hensyn til en tredjemand, der deltager i en retsmægling. En tredjemand, der deltager i en retsmægling, bør således frit kunne videregive en oplysning, der hidrører fra tredjemanden selv, ligesom tredjemanden kan videregive oplysninger fra retsmæglingen, hvis det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives. Som eksempel på sådanne nævner Retsplejerådet reglerne i lov om social service om offentligt ansattes pligt til at indberette vanrøgt af børn.

Retsplejerådet bemærker, at retsmægleren – uanset om denne er domstolsjurist eller advokat – vil være underlagt tavshedspligt efter de almindelige regler herom og vil kunne straffes for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra retsmæglingen, jf. henholdsvis straffelovens § 152 for domstolsjurister og straffelovens § 152, jf. retsplejelovens § 129 for advokater. Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øv-